

Rbd., det blev 362 Rbd. eller 9 pCt., men ikke 25 pCt.

Finantsministeren: Jeg maa tillade mig at ledsage den sidste Bemærkning med den faktiske Oplysning, at Gageringskatten efter Frd. af 5te Juni 1848 ikke blev udredet i $1\frac{1}{2}$ Aar, men i 1 Aar.

J. N. Jacobsen: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Nothe) opstillede igaar en Beregning, og ihvorvel vi idag have faaet Forraad paa Beregninger, saa er denne dog, som mig synes, ikke tilstrækkelig imødegaaet. Jeg vil ved et Par Exempler oplyse eet Forhold, som finder Sted i den Henseende, som den ærede Rigsdagsmand omtalte. Jeg vil da lægge til Grund en Forpagtningscontract, som for nogle Aar siden blev indgaaet om en Gaard paa 6 Edr. Hartkorn og 40 Edr. Land; det var en Præstegaard, Forpagteren var en Mand, som boede i Nærheden og som paa Grund deraf kunde bespare en heel Deel Arbeidskraft, og det var netop derfor, han gav en saa høi Forpagtningsafgift. — Gaarden blev bortforpagtet til 12 Rbd. pr. E. Land, altsaa af 40 Edr. Land 480 Rbd. Men tage vi nu en Fæstebondegaard med 6 Edr. Hartkorn, saa maa dennes Byrder i Omegnen af mit Hjem idetmindste opgives, saaledes:

Indfæstningssum 900 Rbd., 6 pCt.	
heraf er	54 Rbd.
Afg. til Herfskabet ialt	80 —
De saakaldte kongelige Skatter	60 —
3 Tiender, a $4\frac{1}{2}$ E. Korn hver	40 —
Communalafgifter ialt	20 —

Ialt 254 Rbd.

trække vi disse 254 Rbd. fra 480 Rbd., saa udkommer 226 Rbd. eller knap 38 Rbd. pr. E. Hartkorn. Men nu er dette paa min Egn en af de mere moderate Beregninger af Indfæstning og Afgift til Herfskabet. Lægge vi en af de nyeste Fæsteaaccorder til Grund, saa stiller Sagen sig betydelig anderledes.

Indfæstningen er da 1500 Rbd.,	
6 pCt. deraf er	90 Rbd.
Afgift til Herfskabet ialt	110 —
De saakaldte kongelige Skatter	60 —
3 Tiender	40 —
Communalafgifter	20 —

Ialt 320 Rbd.

trække vi disse 320 Rbd. fra 480 Rbd., bliver igjen 160 Rbd., eller ikke fuldt 27 Rbd. pr. E. Hartkorn.; men der er ingen Tvivl om, at denne Sum endnu er formindsket betydeligt under de nuværende Conjuncturer, jeg antager indtil en Trediedeel, saa at en Fæsters Netto-Indtægt mange Steder ikke er det Halve af det opgivne igaar beregnede Beløb.

Godsæterens Indtægt vilde efter de samme Beregninger, der, som sagt, ere tagne af virkelige Forhold, udgjøre

efter første Ex. 134 Rbd.

efter andet 200 Rbd.

eller respective $22\frac{1}{2}$ og $33\frac{1}{2}$ Rbd. pr. Tønde Hartkorn, men da den selvsamme Afgift svares af Gaarde med 5 Edr. Hartkorn, vil den stundom udgjøre noget mere, naar den beregnes efter Hartkornets Beløb. Det er naturligt, at der kan opgives Exempler, der ere fordeeltigere for Fæsterne, men der kan ogsaa opgives Exempler, der ere fordeeltigere for Godsæteren end noget af disse. Jeg skal nu overlade Forsamlingen at bedømme, om en Indtægt for en Fæster af resp. 27 Rbd. og 38 Rbd. kan og bør beskattes lige med en Indtægt af resp. 22 Rbd. og 33 Rbd. for en Godsæter. Jeg indrømmer villigt, at hvad enten man tager det ene eller det andet af de foreliggende Forslag, handler man mere eller mindre vilkaarligt mod den enkelte saavel Godsæter som Fæster — endog paa eet og samme Gods vil ethvert af Forslagene stille Fæsterne meget forskjelligt — og jeg beklager, at det ulykkelige Høveri ogsaa her er til Hindrer for at give en Regel, der bedre kunde passe paa disse Forhold.

Varfod: Jeg skal blot tillade mig at udtale, at den ærede Rigsdagsmand fra Sorø (Steen), efterat have hørt den ærede Finantsminister, upaatvilelig vil finde, at mine Beregninger ikke vare dem, som trængte allermeest til at rettes. (Stemmer: Jo! Jo!).

Formanden: Før end jeg giver Ordet til den næste Taler, vil jeg bede de Herrer, som endnu maatte ønske at udtale sig over § 5, at ville indskrive sig paa Listen, da det nemlig er nødvendigt — i det Mindste anseer jeg det for nødvendigt — at fortsætte Afstemningerne, naar de ere begyndte, indtil samt-